

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14942/2024
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Томовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво Одељење у Краљеву, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1125/24 од 09.05.2024. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1125/24 од 09.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1125/24 од 09.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1461/23 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженој да је изградњом регионалног пута на кп .. КО ... извршена фактичка експропријација кп .. КО ... у мерама и границама са североистока до преосталог дела парцеле .. КО ... у дужини од 20,49 м са југоистока у дужини од 2,93 м са југозапада до кп .. КО ... у дужини од 19,05 м са северозапада у дужини од 3,81 м укупне површине од 60 м². Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде за фактички експроприсану непокретност описану у ставу првом изреке исплати 422.935,00 динара са законском затезном каматом од 28.02.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 200.978,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1125/24 од 09.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеву странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), јер су одлуке нижестепених судова у погледу начина одређивања висине накнаде за фактички експроприсане неокретности у складу са постојећом судском праксом судова да се висина накнаде за фактички експроприсане неокретности одређује по тржишној вредности тог земљишта, у складу са чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и члана 58. Устава Републике Србије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.04.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 422.935,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког тужиоца појединачно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић